

S T A D

ผศ.นายวิชิต รอดดี

ในไทยบรรณฉบับที่ผ่านมา ชี้ว่าพิมพ์ในเดือน พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๐ ข้าพเจ้าได้เสนอบทความ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วม มือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้แบบ ร่วมมือมีทั้งชนิดที่เป็นแบบแผน (Formal) และไม่ เป็นแบบแผน (Informal) รูปแบบที่เป็นแบบแผน นี้ทั้งแบบ Jigsaw Group Investigation และ STAD

คำเต็มของ STAD คือ Student Teams – Achievement Divisions นักวิชาการใช้อักษรไทย ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยกลุ่มนักเรียนที่แบ่งตามระดับลักษณะผล

STAD เป็น Cooperative Learning ที่ง่ายที่สุดที่ใช้กับบทเรียนทั่วไป และส่งเสริมให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่มของนักเรียน วิธีที่ยกตัวอย่าง STAD คือ Jigsaw เพราะว่า Jigsaw นั้นนักเรียนจะต้องใช้ ความรับผิดชอบมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องรับผิดชอบมากที่สุดตอนปฏิบัติภาระในกลุ่ม Expert Group และกลับมาถ่ายทอดในกลุ่ม Home Group ส่วนการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ยกตัวอย่างคือ Group Investigation เพราะใน Group Investigation นั้น นักเรียนจะต้องรับผิดชอบสูงสุดในการเรียนของตน ซึ่งนักเรียนจะต้องวางแผนร่วมกันภายใต้กลุ่มว่า เขาจะเรียนอะไร (What to learn) เขาจะเรียนอย่างไร (How to learn) และจะนำเสนออย่างไรจึงจะประสบผลสำเร็จสูงสุด (How to present it most effectively)

องค์ประกอบที่สำคัญของ STAD มี ๕ ประการคือ

๑. การนำเสนอต่อชั้นเรียน (Class presentation) ในขั้นนี้ครูจะมีบทบาทในการนำเสนอสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สาระสำคัญของเรื่องที่จะเรียน ทักษะที่นักเรียนจะต้องใช้ในการเรียน วิธีการเรียนแบบ STAD ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์และสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียน ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบก่อนความสำคัญและสนใจในการเรียน เพราะจะมีการทดสอบอยู่เป็นรายบุคคล และคะแนนการสอบย่อยของแต่ละคนมีผลต่อคะแนนของกลุ่ม

๒. กลุ่ม (Teams) กลุ่มเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของวิธีการเรียนแบบ STAD กลุ่มจะมีสมาชิก ๔ - ๕ คน สมาชิกเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ผลลัพธ์ที่ทางการเรียน เพศ เท็ืือชาติ ศาสนา และ วัฒนธรรม ห้ามที่หลักของกลุ่มคือ เตรียมความพร้อมให้สมาชิกทุกคนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำแบบทดสอบ

หลังจากที่ครูนำเสนอดังต่อไปนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อต่าง ๆ ที่ครูเป็นผู้เตรียมไว้ให้ เช่น คำานม เอกสารอ่านเพิ่มเติม (Work sheet และ Work book) และอื่น ๆ ในแต่ละกลุ่มนักเรียนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจ สนทนา และเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยกันตอบคำถาม อธิบายคำตอบซึ่งกันและกัน และช่วยกันแก้ไขคำตอบที่ผิดให้ถูกต้อง ถ้าลักษณะของคำตอบเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choice) นักเรียนจะต้องช่วยกันอธิบายให้ได้ว่าทำไม่ถูกเลือก และไม่เลือกหัวนั้น ๆ ทุกคนในกลุ่มจะช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้ทุกคนเกิดความมั่นใจว่า แต่ละคนในกลุ่มเข้าใจเรื่องเป็นอย่างดี สามารถจะนำไปใช้ในการทำแบบทดสอบได้

ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานร่วมกันในกลุ่มนี้คือสัมพันธภาพภายในกลุ่ม (Relationship) ความมั่นใจในตนเอง (Self confidence) และการยอมรับในความสามารถที่แตกต่างกันของสมาชิกในกลุ่ม (Accept each ability)

๓. การทดสอบ (Quizzes) หลังจากนักเรียนในกลุ่มช่วยกันศึกษาจนเข้าใจแจ่มแจ้งแล้ว ครูจะให้คำamotoเป็นการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อจะวัดว่านักเรียนแต่ละคนเกิดการเรียนรู้ในระดับใด

๔. การพัฒนาค่าคะแนนของแต่ละคนให้ดีขึ้น (Individual improvement score) โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้ครั้งนี้กับคะแนนพื้นฐาน กล่าวคือ

๔.๑ ครูจะต้องมีค่าคะแนนพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนมาก่อนค่าคะแนนพื้นฐาน (Base score) คิดได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนคนนั้นได้รับจากการสอบย่อยที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน ๒ - ๓ ครั้ง

นักเรียนก็จะทราบว่าคะแนนของตนที่จะได้รับจากการสอบย่อครั้งนี้มีมาตรฐานสูงกว่าคะแนนพื้นฐานเท่าไร แล้วคิดคะแนนที่พัฒนาขึ้นของกลุ่มด้วย

๔.๒ ถ้าครูไม่ใช้คะแนนพื้นฐาน ครูอาจจะใช้วิธีทดสอบก่อนเรียน (pre - test) เป็นคะแนนพื้นฐาน แล้วใช้คะแนนจากการทดสอบครั้งนี้เป็นผลคะแนนหลังเรียน (post - test) แล้วเปรียบเทียบ คะแนนของแต่ละคนที่พัฒนาขึ้น และเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่พัฒนาขึ้นของกลุ่มด้วย

๔. ความตระหนักรู้การทำงานเป็นกลุ่ม (Team recognition) เป็นการนำผลของคะแนนประการให้ทราบ อาจจะแจ้งในจดหมายข่าวประจำชั้น นักเรียนที่มีผลการสอบก้าวหน้ามากจะได้รับการรายงานและการชมเชย กลุ่มที่มีค่าคะแนนสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่ครุกำหนดไว้จะได้รับการรับรองหรือได้รับรางวัล

โปรดสังเกตจากตัวอย่างในตารางต่อไปนี้

นักเรียน	คะแนนพื้นฐาน หรือใช้คะแนน Pretest (คะแนน ๕๐)	คะแนน รวมของ กลุ่ม	คะแนน รวมของ กลุ่ม %	คะแนน จาก Quizze	คะแนน รวมของ กลุ่ม	คะแนน รวมของ กลุ่ม %	การ พัฒนา	คะแนน พัฒนาของ กลุ่ม %
กลุ่ม A								
คนที่ ๑	๑๐			๑๘			๙	
คนที่ ๒	๙	๔๖/๕๐	๙๒.๔%	๒๐	๗๔/๙๐	๘๒.๒%	๑๑	๗๔.๐%
คนที่ ๓	๑๕			๑๗			๒	
คนที่ ๔	๑๗			๑๙			๗	
กลุ่ม B								
คนที่ ๑	๙			๒๐			๑๒	
คนที่ ๒	๑๑	๔๕/๕๐	๙๐.๐%	๑๖	๗๗/๙๐	๘๕.๖%	๕	๗๖.๒%
คนที่ ๓	๑๖			๑๘			๒	
คนที่ ๔	๑๕			๑๗			๒	

จากตาราง นักเรียนคนที่ได้รับคำชี้เชย คือ คนที่ ๒ ของกลุ่ม A และคนที่ ๑ ของกลุ่ม B
 เพราะมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นเดี๋ยวกัน
 กลุ่มที่ควรได้รับรางวัล คือกลุ่ม A

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือมีอยู่ ๔ ประการ ประการแรกสมาชิกในกลุ่มมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก และต่างคนต่างผูกพันอยู่กับกลุ่ม กล่าวคือ ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์และถือต่าง ๆ ร่วมกัน ทุกคนต่างมีบทบาท ประสูตผลสำเร็จร่วมกัน และได้รับรางวัลร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มต่างทราบหน้ากัน ตนเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จของตนคือความสำเร็จของกลุ่ม งานของตนจะสำเร็จไม่ได้ถ้างานของสมาชิกในกลุ่มไม่สำเร็จ ประการที่สองคือการที่สมาชิกในกลุ่มปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ให้ความสนใจ เอาใจใส่ที่จะรับฟัง เสนอความคิดเห็น ต่อกลุ่ม และส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน ประการที่สามคือความรับผิดชอบในการทำงานในภาระงานของตน เพื่อเป็นผลสำเร็จของงานของกลุ่ม ประการที่สี่คือการใช้ทักษะระหว่างบุคคลในการทำงานกลุ่ม เช่นการใช้ภาษาติดต่อสื่อสาร การยอมรับในการเป็นผู้นำ - ผู้ตาม การจัดข้อข้อด้วย เป็นต้น และประการสุดท้ายคือกระบวนการการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกจะต้องกำหนดขั้นตอนในการทำงานเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้

องค์ประกอบที่ ๔ ประการนี้มีอยู่พร้อมใน STAD

หนังสืออ้างอิง

Woffinger, Donna M. and James W. Stockard Jr. **Elementary Methods : An Integrated Curriculum.** New York : Longman. 1977.